- виявлення та просування по службі працівників, які мають лідерські якості;
- проведення політики підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації працівників;
- збереження кадрового ядра підприємства;
- найм перспективних працівників;
- централізація фінансового менеджменту, яка повинна забезпечити нагромадження потрібної кількості капіталу.

Література.

1. Менеджмент персоналу фінансових служб / І.В. Алєксєєв, Л.Г. Кльоба, Р.О. Кушнір. – Львів: Львівська політехніка, 2011. – 178 с.
2. Пфеффер Д. Формула успеха в бизнесе: на первом месте люди / Д. Пфеффер; пер. с англ. – М. : Вильямс, 2006. – 560 с.

ПОРІВНЯННЯ МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Нечай А. О., студентка
Науковий керівник: Смоляк В. А., к. е. н., доцент
Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

В умовах ринкової економіки підвищується самостійність і відповідальність суб’єктів господарювання у підготовці та прийнятті управлінських рішень. Ефективність цих рішень багато в чому залежить від об’єктивності, своєчасності та всебічної оцінки існуючого й очікуваного фінансового стану підприємства [1, с. 15].

Оцінювання фінансового стану становить інтерес як для самого підприємства, так і для інвесторів, можливих кредиторів та постачальників і партнерів по бізнесу [2, с. 21].

Управління фінансовими результатами діяльності підприємства складається з управління доходами, витратами і прибутком підприємства.

Метою управління фінансовими результатами підприємства можна вважати забезпечення максимізації абсолютної величини чистого прибутку та стабільності його формування у часі.

Передуім, необходіно виконати аналіз фінансового стану підприємства,з метою розробки ефективних управлінських рішень,

направлених на підтримку або удосконалення існуючого фінансового стану суб'єкта господарювання [3, с. 45].

У ході аналізу фінансових результатів підприємства можуть використовуватись різноманітні прийоми, методи та моделі аналізу.

Горизонтальний і вертикальний аналіз – розповсюджений прийом в системі фінансового аналізу, особливо при аналізі фінансових звітів. Горизонтальний аналіз орієнтований на оцінку динаміки і закономірності зміни окремих показників.

Вертикальний аналіз орієнтований на оцінку структури підсумкового показника з метою визначення впливу структурних змін на зміну загального показника. Аналіз структури балансу дозволяє оцінити позитивні, або навпаки, негативні зміни господарської діяльності [4, с. 32].

Факторний аналіз дозволяє оцінити вплив факторів на зміну результативного показника, а звідси і пошук резервів виробництва. Враховуючи важливість факторного аналізу, методика його проведення виділена в окремий підрозділ.

Таксономічний метод застосовують для зіставлення об'єктів, які характеризуються великою кількістю ознак. У загальному вигляді таксономія дозволяє вирішити проблему упорядкування багатовимірних об'єктів або процесів відносно заданого нормативного вектора еталону.

Кореляційно-регресійний аналіз є методом кількісної оцінки взаємозалежностей між статистичними ознаками, що характеризують окремі суспільно-економічні явища та процеси.

Виходячи з сутності методів аналізу показників фінансових результатів можна визначити їхні переваги та недоліки (таблиця 1).

Таблиця 1 - Переваги та недоліки методів аналізу та оцінки фінансових результатів діяльності підприємства

Метод	Переваги	Недоліки
1	2	3
Горизонтальний	Можливість одержання найбільш загального уявлення про якісні зміни, їх динаміку	Немає механізму порівняння окремих варіантів економічних рішень і не передбачено взаємозамінюваності різних ресурсів, через що унеможливлюється вибір оптимального варіанту розвитку економічної системи; обмежене рахування інфляції
Вертикальний	Дозволяє визначити структуру підсумкових фінансових показників	
Трендовий	Дозволяє простежити за показниками тенденцію розвитку, зробити прогноз на перспективу.	Складність вибору моделі; трудомісткість; проблеми інтерпретації інформації та формування системи аналізованих показників.

1	2	3
Факторний аналіз	Дає змогу простежити тенденцію його зміни шляхом визначення ключових факторів впливу на основні показники.	Не завжди можна обмежити кількість показників та факторів для аналізу; ситуація, коли зміни величин коефіцієнтів у динаміці не можуть бути інтерпретовані належним чином, оскільки значення для розрахунку змінюються у часі
Таксономічний метод	Дає змогу згрупувати показники фінансових результатів за певною характеристикою	Суб'єктивність оцінки при розподіленні елементів на стимулятори та дестимулятори.
Кореляційно-регресійний аналіз	Дозволяє через кількісну оцінку зв'язку між двома чи декількома взаємодіючими явищами	Взаємозалежність всіх змінних, можливість розробки тільки короткострокового прогнозу, можуть бути перешкоди для отримання інформації про зовнішні чинники

Таким чином, можна зробити висновок що за допомогою горизонтального та вертикального аналізу, можна отримати найбільш чітку картину загального становища підприємства та його доходів.

Щоб більш детальніше дізнатися про фінансові результати, потрібно розглянути здійснення управління фінансовими результатами діяльності підприємства. Управління фінансовими активами здійснюється шляхом послідовного виконання обов'язкових етапів таких, як:

По-перше, визначання необхідний розмір з урахуванням цілей підприємства;

Другим етапом є аналіз поточного стану та виявлення зовнішніх та внутрішніх факторів, які впливають на їх зміни;

По-третє, розраховуються планові величини фінансових результатів, що найповніше відповідає цільовим настановам;

Четвертим етапом є розробка певних заходів для досягнення запланованих цілей;

І заключним етапом є моніторинг усіх вищесказаних етапів та внесення коригувань у ході виконання запланованих заходів.

Література.

1. Литвин Б. М., Стельмах М. В. Фінансовий аналіз: Навч. посіб. — К.: «ХайТек Прес», 2008. — 336 с.

2. Філімоненков О. С. Фінанси підприємств : навчальний посібник / О. С. Філімоненков. – К. : МАУП, 2004. – 288 с.

3. Грабовецький Б. Є. Економічний аналіз : навчальний посібник / Б. Є Грабовецький. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 256 с.

4. Уткіна Н. В. економічний зміст фінансових результатів діяльності підприємства: історичний аспект / Н. В. Уткіна // Формування ринкових відносин в Україні. – 2007. - № 1. – С. 133-137.

РОЛЬ МОТИВАЦІЇ В УПРАВЛІННІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Гонтарук М. С., студентка
Науковий керівник: Хмурова В. В., к. е. н., доцент
Київський національний торговельно-економічний університет

Кожна ціль, яку людина ставить на протязі свого життя, бере свій початок з мотивації. Цей термін завжди користується попитом в будь-якому бізнес середовищі, чи в будь-якій меті, досягти або створити ту чи іншу річ.

Мотивація в управлінні організації включає в себе багато складових.

Серед них: кадрова політика, взаємостосунки всередині колективу, соціально-психологічні аспекти управління. Ключове ж місце займає визначення способів підвищення продуктивності, шляхів росту творчої ініціативи, а також стимуляція і мотивація робітників.

Основні задачі мотивації [1, с. 193]:

а) формування в кожного співробітника розуміння сутності і значення мотивації в процесі праці;

б) навчання персоналу і керівного складу психологічним основам спілкування з колегами;

в) формування в кожного керівника демократичних підходів до керування персоналом із використанням сучасних методів мотивації.

Однак, для рішення цих задач необхідний аналіз наступних явищ:

а) процесу мотивації в організаціях;

б) індивідуальної і групової мотивації, якщо така є в залежності між ними;

в) змін, що відбуваються в мотивації діяльності людини при переході до ринкових відносин.

Функція мотивації займає важливе місце в системі управління підприємством і взаємодіє з іншими функціями.

Наприклад, функція планування полягає у визначенні цілей підприємства і розробці заходів по їх досягненню. Це спосіб, за допомогою якого керівництво забезпечує єдиний напрямок зусиль всіх членів організації [2, с. 368].